

φοροι». Δὲν εἶναι βέβαιο πότε ἔξησε ὁ Λούκιος: γιὰ τὸ ἔργο του ἔχουμε πληροφορίες ἀπὸ τὸν Φώτιο. Τοῦ Ἀπουλήγουν ἡ ἀφήγηση τῶν περιπετειῶν τοῦ μεταμορφωθέντος Λουκίου (ἔτσι λέγεται ὁ ἥρως τοῦ βιβλίου) εἶναι πολλὲς φορὲς εὐχάριστη καὶ μᾶς κάμει τὰ λυπούμαστε ποῦ δὲν ἔχουμε τὸ ἐλληνικὸ πρότυπο τοῦ Πατρινοῦ συγγραφέα! Ἀπτὴν ἀφήγηση ἀποκτοῦμε διάφορες πληροφορίες γιὰ τὴν κοινωνία τῆς Ἑλληνο-ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Στὸ Χρυσὸ Γάϊδαρο φρίσκεται καὶ ὁ φημισμένος μῦθος τοῦ "Ἐρωτα καὶ τῆς Ψυχῆς".

A. T.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΑΡΧΗ ΚΟΒΑ: «Δηγήματα». Ἀθήνα 1925. Ἐκδοτ. Οίκος Λεφτέρη Μπέρτ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

«Νέα Ἐστία». 1 Δεκεμβρίου 1927.

Συνεχίζεται καὶ στὸ τεῦχος αὐτὸν ἡ πολὺ καλὴ λαογραφικὴ μελέτη τοῦ κ. Κώστα Μαρίνη «Τὸ χωριό». Μᾶς ἀρεσε τὸ διήγημα τῆς Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας «Τὸ Μοιραῖο» καὶ οἱ στίχοι («Στὰ Ξένα») τοῦ κ. Μιχ. Πετρίδη.

Στὴν ἀρχὴ τοῦ περιοδικοῦ δημοσιεύεται ἔνα ιταλικὸ ποίημα τοῦ κ. Γ. Στρατήγη γιὰ τὸν Φώσκολο, μὲ ἐλληνικὴ μετάφραση. Τὸ πρῶτο τετράστιχο (δίδουμε τὴν ἐλληνικὴ μετάφραση)

«Ἐλλὰς καὶ Ἰταλία, μ' ὀλόθερμη ἀγάπη

ἀδελφικὴ κ' ὑπεράνθρωπη

στὴ θάλασσα τοῦ Αἰγαίου τὴν ἔνδοξη κ' αιώνια
σφίγγουν τὸ χέρι»

μᾶς ἔκαμε ν' ἀπορήσουμε καὶ πιστεύουμε κάθε ἐλληνος θὰ συμμεριστεῖ τὴν ἀπορία μας. Βέβαια στὸ Αἰγαῖον πέλαγος η «Ἐλλάδα καὶ η Ἰταλία δὲν σφίγγουν τὸ χέρι μ' ὀλόθερμη ἀγάπη».

«Νεοελληνικὰ Γράμματα» Ὁκτώβρης - Νοέμβρης 1927.

Πλούσιο σὲ ἐκλεκτὴ ὑλὴ τὸ διπλὸ αὐτὸ τεῦχος τοῦ τόσον συμπαθητικοῦ περιοδικοῦ τῆς Κρήτης. Οἱ πολὺ καλοὶ διηγηματογράφοι Γιάννης Μουρέλλος καὶ Βελ. Φρέρης ἔχουν δυὸς ὡραῖα

διηγήματα,—η «Τατιάνα Ιβάνοβνα Κασκίν» του κ. Μουρέλλου πάνω στήν ρούσικη νοοτροπία, και οι «Τέσσερις Μαστόροι» του Φρέρη ἀπτή σειρά του «Προλεταριακές Τραγωδίες», μὲ τὸ λεπτὸ παρουσίασμα τῆς ψυχῆς τῶν ἐργατῶν και τὴν ἔντεχνη περιγραφὴ τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς τους.

Ποιήματα: Σκίπη, Μήτσου Παπανικολάου, Μιχ. Πετρίδη. Συνέχεια τοῦ λυρικοῦ δράματος τοῦ κ. Λευτέρη Αλεξίου «Ηρακλῆς και Ομφάλη». Μελέτες τῶν κ. Θ. Βλιζιώτη, Δημ. Κυριάκου και Αντ. Γιαλούνη.

“Νεοελληνική Τέχνη” Οκτώβριος - Νοέμβριος 1927.

“Ενα καλὸ φυλλάδιο. Ο “Αλκης Θούλος μᾶς δίνει “Ενα στοχαστὸ γιὰ τὴν Τέχνην” και ὁ κ. Γ. Βαλταδῶρος ἔνα διήγημα “Η Ζωή”. Πολὺ δομοφοφη ἡ “Κεφαλλονίτικη Ακτὴ” τοῦ κ. Μ.Δ. αισθάνεται πανεὶς πῶς τὴν ἀγαπᾶ εἰλικρινὰ τὴν Κεφαλλονίτικη ἔξοχή: “Α, ἔχει ἔνα δικό του στὺλ τὸ Κεφαλλονίτικο τοπεῖο”.

Διαβάζοντες ἔνα ποίημα τοῦ κ. Σπύρου Παναγιωτόπουλου “Ο Λαυρός Πόθος” κ’ ἔνα τοῦ κ. Παύλου Κριναίου “Τ” δργανέτο τοῦ Δρόμου”. Αρχετά καλὸς “ὁ Ιππότης” τοῦ κ. Μ. Ζώτου ποὺ και πιὸ στήν ἔκφρασῃ ἡ στήν attitude θυμίζει ἐλαφρῶς Καβάφη: “Ηταν ἵππότης, κάτι ἐπρεπε νᾶναι κ’ ἥταν ἵππότης”. Χαριτωμένο τὸ σημείωμα γιὰ τὸ “Μπάγκειο”. ἐπρεπε δημως νᾶναι μακρότερο βλέπομε διτὶ τὰ πρωτεῖα και μόνιμης διαμονῆς και κατανάλωσης μπογάτους ἔχει δ ἀγαπητὸς Μάριος Βαϊάνος. Η “Νεοελληνικὴ Τέχνη” θὰ βγάλει Πρωτοχρονιάτικο Φύλλο πολυσέλιδο και εικονογραφημένο.

“Ειληνικὰ Γράμματα”. (16 Νοεμβρίου, 1 Δεκεμβρίου).

‘Απτὸ τεῦχος τοῦ Νοεμβρίου ξεχωρίζουμε ἔνα ιστορικὸ ἀρθρὸ τοῦ Φώτη Κόντογλου “Η πολιορκία και τὸ πάρσιμο τῆς Χαλκίδας ἀπὸ τὸ Σουλτάνη Μεμέτη στὰ 1470” και τὴ συνεργασία Μ. Κλωνάρη, Χ. Χρηστοφασίλη, Α. Π. Δελμούζου. Στὰ σημεώματα βρίσκονται μιὰ πολλὴ σωστὴ παρατήρηση σχετικὰ μὲ τὸν μυθιστοριογράφο Μ. Ντεκομπρὰ τοῦ ὅποιου τὰ ἔργα ἀν και είναι εἰδους κατώτερης λογοτεχνίας διαβάζονται παρὰ πολύ, κρίνονται εύνοϊκὰ και ἐμπνέουν ψυμνους γιὰ τὸν συγγραφέα. Στὴν Εὐδώπη, ἔχει παρεξηγηθεῖ ἀραγε ἡ ἰδέα τῆς Τέχνης; Δὲν θέλουμε νὰ βγάλουμε τέτοιο συμπέρασμα. Είναι ἡ ἐποχὴ ποὺ ἀποφεύγει νὰ σκεφθεῖ σοβαρά.

Στὴ στήλη τῶν περιοδικῶν γράφοντας γιὰ τὴν “Αλεξανδρινὴ Τέχνη” πειράζουν τὸν συνεργάτη μας κ. Μάριο Βαϊάνο τοῦ ὅποιου

ἐν τοίτοις τά ποιήματα δὲν στεροῦνται εἴλικρινοῦς καὶ ἄδολης ἐμπνευσῆς, κι' ἂς μὴ συμφωνοῦν τὰ "Ἐλληνικὰ Γράμματα":

Στὸ τεῦχος Ι Δεκεμβρίου βρίσκουμε ἔνα ἄρθρο τοῦ κ. Δ. Εὐ-
αγγελίδη πάνω στὸν μεγάλο φλωρεντινὸν ζωγράφο Τζιόττο μιὰ
δόξα τοῦ 14ου αἰώνα καὶ κλισὲ τῶν καλυτέων ἔργων τοῦ.

"Εχει μείνει ἡ φράση: Ε giusto come l'O del Giotto θυμί-
ζοντας τὸ τέλειο ζωγράφισμα ἐνὸς Ο ἀπίὸν Τζιόττο ποὺ θεωρή-
θηκε μεγάλη ἐπιδεξιότητα στὸ σχέδιο.

Σημειώνουμε τὴν λαογραφικὴν μελέτη τοῦ κ. Δ. Λουκοπούλου.
συνεχίζεται ἡ μελέτη τοῦ κ. Α. Π. Δελμούζου.

"Ἀραγεννηση", 'Οκτώβριος 1927. 'Αθήνα. 'Απτὰ περιεχόμενά
της σημειώνουμε τὸ ἄρθρο τοῦ κ. Φιλήντα γιὰ τὴν δρυμογραφία.
Τὸ τεῦχος συνοδεύεται ἀπὸ παραρτημα, τὸ 2ο φυλλάδιο τῆς "Σχο-
λικῆς Πρᾶξης", 'Οκτώβριον κι αὐτό.

"Τὰ Παρασκήνια", 'Οκτώβριος 1927. Μὲ στίχους τοῦ κ.
"Ισαντρου" Αρι, τοῦ κ. Πετρίδη, τοῦ κ. Κυριαζῆ καὶ τοῦ κ. Καρ-
θαίου μὲ πεζὰ τοῦ κ. Βαλταδώρου (δύνημα) καὶ τοῦ κ. Βάλσα
(περὶ κινηματογράφου) μὲ μεταφράσεις (ἀπὸ Γαλλικὸν) τοῦ κ.
Βρυγᾶ. Τὰ "Παρασκήνια" δείνουν λεπτομέρειες τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς
πεντηκονταετηρίδας τοῦ Παλαμᾶ στὸ Μαρούσι. Δημοσιεύουνε μιὰν
ἐπιτολὴ τοῦ ποιητῆ πρὸς τὴν διοργανωτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἑορτα-
σμοῦ. Τὴν ἰδέα τοῦ ἑορτασμοῦ αὐτοῦ είχαν οἱ κ. Π. Ταγκόπουλος,
Θ. Κυριαζῆς, Γ. Κατσίμπαλης καὶ Σ. Παπουτσάνης. "Ελαφε χώρα σ'
ἔνα ξενοδοχεῖο. Μιὰ κυρία ἔπαιξε στὸ πιάνο πρῶτα τὸ Andante τοῦ
Chopin, κι' ἔπειτα τὸ Πρελούντιο τοῦ Καλομοίρη ἀπτοὺς 'Ιάμβους
καὶ ἀναπαίστους τοῦ Παλαμᾶ εἶπε λίγα λόγια δ. κ. Παπουτσάνης.
τραγούδησε ἔνις βαφύτονος δ. κ. Γιαταγάνης δ. κ. Κατσίμπαλης διά-
βασε τὸ γράμμα τοῦ ποιητῆ πρὸς τὴν ἐπιτροπήν καὶ δ. κ. Π. Ταγ-
κόπουλος μῆλησε γιὰ τὴν ποίηση τοῦ Παλαμᾶ καί, μετά, ξανα-
τραγούδησε δ. κ. Γιαταγάνης. Αὐτὰ γινήκανε τὴν Κυριακὴν 11 Σε-
πτεμβρίου στὶς 28 Σεπτεμβρίου ἔγινε δεξίωση τοῦ Παλαμᾶ στὸ
μέγαρο τοῦ κ. Παπουτσάνη, στὸ Μαρούσι πάλι καὶ τὸ βράδυ δε-
ξίωση στὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητας τοῦ Μαρούσιον. Τὰ "Παρα-
σκήνια" τυπώνουν δυὸ ποιήματα τοῦ Παλαμᾶ τὴν "Ανατολὴν" καὶ
τὸ "Ρόδου Μοσκοβόλημα". "Ένα σκίτσο τοῦ κ. Δ. Δημητριάδη
μᾶς δείχνει τὸν ποιητὴν στὸ γραφεῖο του, κι' ἔνα ἐνσταντανὲ τοῦ
φωτογράφου κ. Εὐαγγελίδη μᾶς παρουσιάζει τὸν Παλαμᾶ μὲ τὴν
οἰκογένεια Παπουτσάνη καὶ ἄλλους φίλους.

"La Semaine Egyptienne" Κάιρο. 'Η ἀνταπόχρισή της

άπτην Ἀθήνα τοῦ φυλλαδίου 25 Νοεμβρίου ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἔκθεση τοῦ ζωγράφου Ἀποστόλου Γεραλῆ (στὴν αὖθουσα τοῦ Παρνασσοῦ). Στὸ ἄριθμο “γιὰ τὴν Ἀνατολίτικη Μουσικὴ” βρίσκουμε διάφορες σωστὲς παρατηρήσεις πάνω στὰ τραγούδια τῶν Αἰγυπτίων χωρικῶν. Τὸ ἕδιο φυλλάδιο περιέχει τὴν εἰκόνα τῆς κ. Ἀζίζας Ἐμίρ, αἰγυπτίας ἡθοποιίας τοῦ κινηματογράφου.

“Παναιγύπτια”, περιοδικὸ ἐβδομαδιαῖο γιὰ παιδιά, ἐφίβους καὶ κορίτσια ἐκδίδεται ἀπτὰ “Γράμματα”.

Τὰ φυλλάδιά τους παρουσιάζουν πάντα καὶ ἡ ἐκλογὴ ὅλης. Ἐξακολουθεῖ ἡ δημοσίεψη τῶν Ταξιδιῶν τοῦ Γκάλιβερ, τοῦ ὁραίου καὶ πολὺ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ μύθιστορίματος. Εἶναι ἄξια ἴδιατερης μνείας ἡ στήλη “Ἀθλητικά” πολὺ ἐκχυστικὴ γιὰ τὰ παιδιά, ἵδιως τὰ μεγαλύτερα πληροφοροῦνται γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ ἀθλητικὴ κίνηση. Όχι μόνο τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀλλὰ καὶ τοῦ Καΐρου, τῆς Μανσούρας καὶ μικροτέρων πόλεων τῆς Αἰγύπτου. Στὸ τεῦχος τῆς 26 Νοεμβρίου διαβάζουμε γιὰ τὴν “Φιλικὴ Ἐταιρία” ἕναν διμιλό παιδιῶν ποὺ θὰ διαδίδουντε τὸ περιοδικὸ καὶ θὰ μαζεύονται τὶς Κυριακὲς ἀπόγευμα στὸ ἐντευκτήριο τῶν “Γραμμάτων” γιὰ διαλέξεις καὶ συνεδριάσεις.

Τὸ φυλλάδιο τῆς 3 Δεκεμβρίου ἔχει ἔνα ἄριθμο γιὰ τὸν ἐμβούλη καθηγητὴ κ. Σπηλιοτόπουλον διευθυντὴ τῆς Σαλβαγείου Ἐμπειρικῆς Σχολῆς, καὶ τὸ φυλλάδιο 17 Δεκεμβρίου ἄριθμο γιὰ τὸν Γυμνασιάρχη κ. Γ. Γλύπτη. Οἱ γνῶμες τοῦ κ. Γλύπτη γιὰ τὴ διδασκαλία στὰ σχολεῖα μας θὰ διαβαστοῦν μὲ τὴν προσοχὴ ποὺ προκαλεῖ ἡ ἀναγνωρισμένη ἀξία του. “Ἄς παραθέσοντε μιά: θεωρεῖ ἔλειψη τὸ ὅτι δὲν ἔχει σὲ ὅλες τὶς γυμνασιακὲς τάξεις Νεοελληνικαὶ Ἀναγνώσματα μὲ περικοπές ἀπτοὺς καλύτερους σύγχρονους ποιητὲς καὶ λογογράφους μας. Εἶναι λυπηρό, εἶπε, ἔνας νέος νὰ τελειώνει τὸ γυμνάσιο καὶ νὰ μὴν ἔχει ἰδέα ἀπὸ τὴ σημερινὴ λογοτεχνία μας ποὺ εἶναι ἡ καλλιτεχνικὴ μορφὴ τῆς ζωντανῆς ἐκδήλωσης τῆς σύγχρονης ζωῆς καὶ ψυχικότητας τῆς φυλῆς μις.”

“Ιστις”, τὸ ἐβδομαδιαῖο περιοδικὸ ποὺ διευθύνει μὲ τόση ἐπιτυχία ὁ ἐκλεκτὸς δημιοσιογράφος κ. Ἡρ. Λαζανοκάρδης.

Τὸ “Journal des Hellènes” τοῦ Παρισιοῦ, κυκλοφόρησε (τὸν Νοέμβριο) ἔνα φύλλο ἀφιερωμένο στὴν ἔκατοντατηρίδα τῆς Ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου — ἔχει εἰκόνες πλοίων ποὺ λάβανε μέρος στὴ ναυμαχία, καὶ λεπτομέρειες γι’ αὐτά· ἔνα λησμονημένο ποίημα γιὰ τὴ ναυμαχία ποῦγραψε ἀλσατὸς ποιητὴς στὰ 1828· τὴν πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἔκθεση (πρὸς τὸν ὑπουργὸ τῶν Ναυτικῶν τῆς

Γαλλίας) τοῦ Νανάρχου Δὲ Ριγνύ, 22 Οκτωβρίου 1827· τοὺς λόγους (στὸ τραπέζι ποὺ δόθηκε στὸ Κλάριτς) τοῦ κ. Πολίτη πρέσβη τῆς Ἑλλάδας, τοῦ κ. Λέγκ, γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, καὶ τοῦ κ. Δὲ Ναλές, προέδρου τοῦ Συνδικάτου τοῦ Γαλλικοῦ τύπου σύντομες γνῶμες, γιὰ τὴ φημισμένη ναυμαχία, τοῦ κ. Schlumberger, τοῦ κ. Henri de Régnier, τοῦ κ. Sauvain, τοῦ κ. Diehl, τοῦ κ. Ρενάκ, τοῦ κ. Cochin, τοῦ βαρόνου Fabvier (ἀπτήν οἰκογένεια τοῦ φιλέλληνα στρατηγοῦ Φαβιέρου) τοῦ καθολικοῦ ἐπισκόπου Σεβ. Σαπτάλ, τοῦ κ. Πικάρ καὶ ἄλλων περιγραφή (ἀπτήν Henriette Duplex) τῆς ἔκθεσης τῆς σχετικῆς μὲ τὴν ναυμαχία, ποὺ ἔγινε στὴν ἔθνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Γαλλίας. 'Ο κ. René Puaux δημοσιεύει ὡραῖο ἀριθμὸν ἐπιγραφόμενο "Echos de Navarin": "On a toujours mentionné" λέγει ὁ κ. Puaux, "le nom du " lieutenant Fitzroy du D a r t m o u t h qui fut la première " victime du combat... Il faut ajouter qu'un midshipman (aspirant) fut tué à ses côtés. Il s'appelait Browne Smith et était " âgé de 16 ans... Ce jeune héros ne doit pas être oublié, pas " plus d'ailleurs que l'humble pilote grec Michali, frappé par une " balle du vaisseau amiral de Taher Pacha. Michali qui avait " conduit l'Asia à travers la passe, montrant la voie aux escadres " alliées, avait rendu à son pays un service incalculable. Il donna; " par surcroît, sa vie à sa patrie... ce marin hellène, le seul vraisemblablement qui fût à bord des vaisseaux alliés".

«Τὸ Παλλάδιον» Οκτώβριος 1927, μηνιαίο περιοδικό τῆς Λεμεσοῦ.

"Cinégraphe Journal", ἐβδομαδιαῖο περιοδικό. Βγαίνει κάθε Πέμπτη. Πολὺ ἐνήμερο γιὰ τὴν Ἀλεξανδρινὴ κίνηση, τὴν κινηματογραφική, μουσική, θεατρική καὶ χορευτική. Τὸ "Courrier Littéraire" τοῦ περιοδικοῦ ἔχει καλὰ διαλεγμένες εἰδήσεις.

"Ἐλευθερία", ἐφημερίδα Λευκωσίας. Διαβάσαμε στὸ φύλλο τῆς τῆς 16 Νοεμβρίου μιὰν ἐγκύκλιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου ἐνάντια στὴ μετανάστευση τῶν Κυπρίων. "Αγαπῶντες τὴν πατρίδα" λέγεται στὴν ἐγκύκλιο, "τῆς δοπίας οὐδὲν ιερώτερον καὶ πολυτίμοτερον... ἀπαντες ἀς προσπαθῶμεν καὶ εἰς ἔκαστος ίδιαιτέρως" νὰ ἀποτρέπωμεν πάντα συμπατριώτην ἡμῶν ἀπὸ τοιοῦτον σκοπὸν " ἐκπατρισμοῦ... "Ας ἔχωμεν δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι οὕτω πράττοντες προσφέρομεν ὑπηρεσίαν οὐχὶ σμικρὰν εἰς τε τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἔθνος".

Απὸ τὶς πληροφορίες γιὰ τὴν συνεδρίασι (26 Νοεμβρίου) τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου:

«'Ο πρόεδρος της Σουηδικής 'Αποστολῆς ἀνεκοίνωσεν ἐν συν-
τόμῳ τὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνάσκαφῶν ἐν Λαπήθῳ ὅπου ἀνευρέθη
προϊστορικὴ Νεκρόπολις τῆς μεσαίας χαλκῆς περιόδου. 'Ἐπίσης
εἰς τὴν τοποθεσίαν Κάστρος εὑρέθησαν τάφοι ἔχοντες καταπλη-
κτικὴν δομούρητητα μὲν τοὺς Μυκηναῖκούς τάφους ἐν 'Ελλάδι μὲ
διάφορα χρυσᾶ καὶ ἄλλα ἀντικείμενα. Εἰς τὸ Καραβοστάσι ἐπίσης
μεταξύ ἄλλων ἀνασκαφῇ καὶ τὸ θέατρον. Προσεχῶς θὰ διενεργη-
θοῦν ἀνασκαφαὶ παρὰ τὸ Καραβοστάσι διὰ νὰ ἔξαχριθωθῇ ἡ ὑπὸ^τ
τοῦ Πλουτάρχου ἀναφερομένη ίστορικὴ παράδοσις ὅτι οἱ κάτοικοι
τῆς 'Επείας μετώχησαν εἰς παράλιον μέρος, παρὰ τὴν τοποθεσίαν
ὅπου ὑποτίθεται ἐκτίσθησαν οἱ Σόλοι».

“Νέα 'Ηχώ” τοῦ Πόρτ-Σαιτ. Μιὰ καλὴ αἰγυπτιώτικῃ ἐφημε-
ρίδα καὶ πολὺ χρήσιμη ιτάν τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τοῦ Πόρτ - Σαιτ.
Διαβίσαμε, μ' εὐλαβίστηση, ἀρθρό της, ὃπερ τῆς ἔκει Ἑλληνικῆς
Φιλοπτώχου τῶν κυριῶν.

“Ἀρκαδία”, Σικάγο. ‘Ἐβδομαδιάνα ἐφημερίδα σὲ 8 μεγάλες
σελίδες, πάντα καλὰ πληροφορημένη. Περιέχει ίδιως νέα πολλὰ ἀπίην
κίνηση τοῦ νομοῦ 'Αρκαδίας.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΣΤΑ “ΓΡΑΜΜΑΤΑ” ἡ ἔκθεση τοῦ ζωγράφου 'Επ. Θωμόπουλου
σημειώσει πολλὴν ἐπιτυχία. Οἱ 'Αλεξιαδριοί (πάντοτε βέβαια δυ-
στυχῶς οἱ λιγοί) ἔνδιαφρέρηκαν.

Τὰ 60 ἔργα ποὺ είδαμε ἀκαδημαϊκῆς - νεο - κλασσικῆς - σχο-
λῆς ἄρεσαν σὲ πολλούς. 'Η ζωγραφικὴ τοῦ κ. Θωμόπουλου δείχνει
τὸν ὑπομονητικὸν καὶ μετρημένο τεχνίτη — ἀπόδειξη οἱ μικρὲς καὶ
ταχτικές πινελιές του — ποὺ λεπτολογεῖ στὴν τελειοποίηση τοῦ
κάθε ταμπλὰ σύμφωνα πάντα μὲ τὴ χαραγμένη περιοχὴ καὶ τὸν
καθιερωμένο τρόπο. 'Ο κ. Θωμόπουλος μᾶς εἴτε τὶς ἀρχές του,
μᾶλλος γιὰ τὴν τεχνοτροπία του. 'Ακολουθεῖ τὴν ἀκαδημαϊκὴν σχο-
λὴν καὶ ἐργάζεται μέσα στὰ δριά της.

'Η ἔκθεση μᾶς παρουσίασε τὸ Ἑλληνικὸν ὑπαιθρο. Μεγάλοι πί-
νακες, οἱ περισσότεροι, μὲ μοτίβα τῆς ἀγροτικῆς καὶ ποιμενικῆς
ζωῆς, βιοσκοπούλες, ἀρνάκια, γίδες, χωρόφια, χωριατόσπιτα, χιονι-
σμένα βουνά, καὶ ἀνήσυχες θάλασσες ποὺ δείχνουν τὶς θαυμάσιες
Ἑλληνικές τοποθεσίες καὶ τὴν ζωὴ τῶν χωρικῶν.